

A

абажур, -ура м фр. заклон, штиїи на ламіи, світильци, сенило.

абак(ус) м лат. архит. четвршаста йлоча на кайишелу стуба.

абдикација ж лат. одрицање од престола, владарства, ређе од групої високої звања, оставка на йоложај, звање.

абдикациџи (абдикацијскй), -а, -џ која се односи на абдикацију.

абдицирати, -ицирам евр. (несвр.) одрећи се (одрицају се) престола или некої високої йоложаја; одрећи се (одрицају се) некої йрава, уверења и сл.

аберација ж лат. 1. а. астр. йривидна йромена йоложаја звезда условљена Земљиним кретањем и дрзином ширења светлости. б. у ойици, одсуйање йреломљених светлосних зракова од йожељної йравца. 2. биол. одсуйање од шийичної облика. 3. фиг. скретање, засирањивање.

абечеда ж 1. слова латинице (као целовиї систем) йоређана йо уйврђеном регу; уй. азбука и алфабет. 2. фиг. основна знања из нечеїа.

абечедар, -ара м лат. 1. а. йойис йо абечедном регу, абечедни систас. б. слова некої йисма исписана йо абечедном регу: йлаїольски абечедари. 2. буквар (латинички).

абечедаријум (абечедарй, -ија) м абечедар (1).

абечедарни и **абечедарни**, -а, -џ који се односи на абечедар; фиї. йочейнички, основни.

абечедни и **абечедни**, -а, -џ који се односи на абечеду, сређен йо абечеди: ~ списак, ~ ред.

абечедно и **абечедно** прил. йо абечедном регу: ~ поређати.

аблатив м лат. лингв. йадеж за означавање одвајања, йойицања и сл. (нйр. у латинском језику).

аблативни, -а, -џ који се односи на аблатив: ~ генитив, ~ значење.

аблендовати и **аблендовати**, -дујем свр. и несвр. нем. наизменично, у крайким интервалима йалии и йасиїи фарове аутомобила (најчешће као уїозорење или йоздрав возачу који долази у сусреш).

абнормалан, -лна, -о лат. ненормалан, луд; нездрав, наказан; нейриродан: ~ човек; ~ прохтев.

абнормално прил. на абнормалан начин, нейриродно: ~ се понашати.

абнормалност, -ости ж особина и стање оноїа који је абнормалан, оноїа шїо је абнормално, абнормално стање.

аболірати, -олірам свр. (несвр.) правн. обуставиїи (обустављаїи) судски йосїуїак; укинуїи (укидаїи) неку друшївену инстїиїуцију или йраксу.

аболіција ж лат. правн. 1. обустава кривичної йосїуїка, ослобађање од кривичної йоњења. 2. укидање неке друшївене инстїиїуције или йраксе (ройсїва, смїїне казне, законске норме и сл.).

аболіцијскй и **аболіциџи**, -а, -џ који се односи на аболіцију: ~ поступак.

аболіциџизам, -зма м ист. йокреї за укидање ройсїва; йокреї за укидање некої закона.

аболіциџист(а), -џ м (ми. -сти) йоборник аболіциџизма.

аболіциџистичкй, -а, -џ који се односи на аболіциџизам.

абонент м нем. йрейїлаїиїник.

абоненткиња ж йрейїлаїиїница.

абонентскй, -а, -џ који се односи на абонентше: ~ бон.

абџнос и **абџнос** м бот. шїройско дрво велике шїврдође *Diospyros ebenit*.

абџносни и **абџносни**, -а, -џ који је од абџноса; који је као абџнос: ~ сто; ~ лице.